

עיתון 'מין גרמני מממן את מיפלגת

העבודה - לדברי שימעון פרס,

שפירסם בו סודות מדיניים

האמת

העבודה

שער הגליון

שבו פורסם מאמרו

של יו"ר מיפלגת העבודה

עסקנים בכירים של מיפלגת העבודה נראו בשבועות האחרונים כשהם מעלעלים בהתרגשות רבה בדפיו של ירחון 'מין גרמני'. כמה מהם אף העזו ורכשו את עותקי הירחון, שעל שערו מופיעות בערות חשופות. לכמה מהם, הנמנים על ותיקי תנועת העבודה, היתה זו חוויה מיוחדת במינה: לראשונה ב"חיים החזיקו בידיהם כתבי-עת מסוג זה. מה שעניין אותם בירחון 'מין גרמני' לא היו התמונות הצבעוניות של היפה-

שימעון פרס בין עמודי ירחון 'מין גרמני' ואומנם בחודשים אוגוסט וספטמבר 1979 הורגשה עליה גדולה בתפוצה של גליונות המהדורה הגרמנית של לואי, המי יובאים לישראל. עסקני מיפלגת העבודה פשוט חיפשו את עותקי הירחון, כדי למצוא בהם את האישור והאמיתות לשמועות שהגיעו לאוזניהם. כמה מהם היו נדהמים ונבוכים. שם, בין ערימות של שדיים חשופים ונערות ה"מציגות את ערוותן בגאווה, נמצאה גם

מעשה הוא מהווה את השלוחה הגרמנית של הירחון המקורי שנוסד בצרפת בשם זה, ומכאן גם מקור השם הצרפתי ('שפי' רושו: לו) של העיתון הגרמני. לואי הצרפתי הוקם כתשובה לירחון 'מין' כמו פלייבוי ופנטהאוז, הגדושים ב"ת

מנהיגים בעלי שם עולמי. גימי קארטר לא היסס להתראיין עבור הפלייבוי, וגם אריק שרון הלך בדרכו. לואי אומנם אינו מגיע ברמתו לרמת פלייבוי או פנטהאוז, אבל בעיני הקהל הי"גרמני לפחות הוא עומד בשורה אחת עם

שימעון פרס: „איך עזרו הגרמנים בחשאי לישראל לנצח במלחמותיה!“

פיות העירומות, שצולמו בתנוחות אירו-טיות מגרות.

עד כמה שהדבר יראה מוזר, אותם עסקנים חיפשו בכתיבת עיתון זה עירום מסוג אחר, הם חיפשו את האמת הערומה — האמת שבשמועות המהלכות במיסדרונות מרכז מיפלגת העבודה, ברחוב הירקון בתל-אביב, מאז תחילת חודש יוני השנה.

על פי אותן שמועות הסכים יושב-ראש מיפלגת העבודה, ראש מיפלגת האופוזיציה הגדולה ומועמדה לראשות ממשלת ישראל הבאה, להעניק לירחון 'מין גרמני' לואי ראיין מקיף וממצה על הקשרים הצבאיים החשאיים, שבין ישראל וממשלת גרמניה המערבית. באותו ראיין, כך נלחש מפה לאוזן, חשף שימעון פרס לראשונה כמה מסודות המדינה הכמוסים, שנודעו לו בזמנו, בתוקף תפקידיו הן כמנהל הכללי של משרד הביטחון, בשנים 1955—1959, הן כסגן שר הביטחון, בשנים 1959—1965, והן כשר הביטחון בממשלתו של יצחק רבין.

שימעון פרס, נאמר בשמועות, לא עשה זאת מנימוקים אידיאולוגיים דווקא, או אחרי שיקול מעמיק, שבו הגיע למסקנה כי ירחון 'מין גרמני' הוא הבמה ההולמת ביותר לפירסום גילויים מסוג זה. הוא עשה זאת פשוט בעבור חופן דולרים, ש"הציעו לו המו"לים של ירחון 'מין גרמני' מני, תמורת הסכמתו לגלות להם את הידוע לו על הקשרים הצבאיים החשאיים שבין ישראל וגרמניה.

ההקלטה

בלישכת פרס

היו רבים במיפלגת העבודה שהיו מסרי גלים להאמין לשמועות כאלה על פרס, בתקופת שבהן ניתן כסוחר-הנשק הראשי של מדינת ישראל. אבל היום, אמרו, לא ייתכן שיעשה מעשים כאלה. שימעון פרס של היום איננו מה שהיה פעם. הוא תופר לעצמו את חליפת ראש הממשלה הבא. לא ייתכן שהוא ייכשל ב"מעשה שטות מעין זה. העלול לסכן את המשל הקאריירה הפוליטית שלו. לא היתה דרך פשוטה יותר לאמת את השמועות מאשר לחפש את גילוייו של

תמונה מסוג אחר: תמונות של שימעון פרס, לבוש באפורת חאקי צבאית. התמונה היא של מאמר שנשא את השם "קלע לדודיד". לפחות לגבי חלק זה של השמועות לא היה עוד מקום לספק. המאמר היה חתום: מאת שימעון פרס.

לואי הוא ירחון מיני גרמני ותיק, היוצא לאור יותר מ-15 שנים. ל-

המהדורה הגרמנית העצמאית של פלייבוי. אין זו תופעה נדירה, שמנהיגים גרמנים מתראיינים בלואי.

מה שנראה כמעשה תועבה מסמר שיער, בעיני עסקני העבודה הפורטיטאנים, הוא דבר מקובל ונפוץ בחברות המתירניות יותר של העולם המערבי. משום כך, מה שנראה פסול בעיני צדקנים במיפלגת העבודה אינו בהכרח בלתי-לגיטימי מבחינתו של שימעון פרס. לא האכסניה ש"בחר לפרסם בה את גילוייו היתה צריכה להביכו, אלא השיקולים שהביאו אותו לבחירת אכסניה זו.

כי גילוייו של פרס, הנושאים את כותרת המישה המגרה והמבטיחה "איך סייעה גרמניה בחשאי לישראל לנצח במלחמותיה", לא הופיעו בירחון 'מין גרמני' בצורת ראיין, למרות שהוענקו כראיין. המאמר, שהתפרסם בשני המשכים, בגיליונות אוגוסט וספטמבר של לואי, לא נכתב בידי פרס, למרות שהוא חתום בשמו.

שימעון פרס הכתיב אותו למיקרופון, ב"פגישה שהתקיימה בלישכתו, ב-4 ביוני השנה, עם מו"ל הירחון הגרמני, היינץ ואן נויהויז, שהגיע לשם כך לישראל, ב"פגישה, שנמשכה ארבע שעות, שאל נויהויז רק שאלה אחת:

"ישראל ניצחה במלחמותיה בעזרתם של הגרמנים ובעזרת נשק גרמני. והגרמני הראשון שסייע לה בכך היה פראנץ יוזף שטראוס. אתה עצמך, מר פרס, כמנכ"ל משרד הביטחון הישראלי וכמקורבו של דויד בגוריון, יצרת את הקשרים האלה ודאגת לכך שהם ישאר בגדר סוד עד עצם היום הזה. כעת הצהרת שאתה מוכן לחשוף את הסוד הזה. אנחנו מוכנים לשמוע."

כל השאר, שהתפרסם בשני חלקי ה"מאמר, הוא מונוולוג ארוך של שימעון פרס, שמשום מה אינו מתייחס למה שנאמר בשאלת הפתיחה, כאילו הגרמנים הם שעזרו לישראל לנצח במלחמותיה, וכאילו הקשרים הצבאיים והביטחוניים שבין ישראל וגרמניה נשארו בחזקת סוד עד עצם היום הזה. אבל אלה הן נקודות מישניות. הנקודה העיקרית היא: מדוע לא סיפר שימעון פרס את מה סיפר ללואי במי"ס גרת של ראיין — שאלות ותשובות —

EINE SCHLEUDER FÜR DAVID

Wie die Deutschen den Israelis heimlich halfen, ihre Kriege zu gewinnen
von Shimon Peres

Shimon Peres wurde bereits auf eine lange palästinensische Laufbahn zurück, als er 1974 Verteidigungsminister wurde. Der mit 18 Jahren eingezogene Shimon Peres (1923 in Tel-Aviv) wurde 1948 als 18-jähriger Gemeindeführer der israelischen Gewerkschaftsbewegung. Ab 1948 kaufte er mehr oder weniger heimlich Waffen für Israel im alten Iran, erst im Auftrag der Untergrundbewegung Hagana, später als angelernter Mitarbeiter Ben Gurions im Verteidigungsgemeinschaften, dessen Generaldirektor er von 1959 bis 1965 war. Heute ist Peres Vorsitzender der unabhängigen Arbeiterpartei.

LUI: Israel hat seine Kriege mit deutscher Hilfe gewonnen. Und auch mit deutschen Waffen. Und der erste Deutsche, der dabei geholfen hatte, war Franz Josef Strauß. Sie selbst, Herr Peres, haben als General-

...markt kann ich die Weltgeschichte nicht so genau nachvollziehen, wie Sie die unterirdischen, spektakulären Ereignisse und die nach dem Krieg in vielen Palästina-Lager-Entwicklungen. Als Christ vor knapp 2000 Jahren lebte, besaß die damalige Welt das römische Imperium aus 44 Millionen Menschen. Vier Millionen davon waren he-

der, die in den Vereinigten Staaten für die Errichtung des jüdischen Staates bestimmt waren, waren ohne Ansehen gegen Willensfragen in diesen neuen Staat. Es gab ein Waffenembargo, das gegen Israel ausgesprochen wurde. Und es haben sich alle daran gehalten. Bei Gurions damaligem Ziel war die, was Embargo zu durchbrechen, weil der

כותרת המאמר קלע לדודיד, כך הוכתב המאמר שנכתב מפיו של שימעון פרס בירחון 'מין גרמני' לואי. השם הזה לשם הספר שהוציא בשעתו פרס בארץ, ושבו תיאר את תקופת פעילותו כסוכן-רכש. כותרת המישה של המאמר: "איך עזרו הגרמנים בחשאי לישראל לנצח במלחמותיה!"